Misjon Sarepta 10 år – Ha tro til Gud

«Kan dere ikke gjøre noe for folket vårt i Spania?»

-Året er 2010. Spørsmålet var enkelt og direkte, båret frem i Sør-Amerika i dyp omsorg for latinamerikanere bosatt sør i Europa. Jeg var på vei hjem etter mange års misjonærtjeneste i Sør-Amerika. Han var selv godt tilbake i Bolivia etter noen år på spansk jord. Også de hadde satt kursen mot Spania på jakt etter arbeid og en bedre fremtid. De reiste med en levende tro på sin Frelser i sitt hjerte, men opplevde som så mange andre at borte fra forkynnelse og kristent fellesskap så visnet og døde deres trosliv. Tilbake satt de med en forferdelig sår visshet om at de hadde mistet det aller mest dyrebare de hadde eid i sitt liv, det fortrolige samfunnet med Jesus Kristus. «Slik er det for så mange av oss», fortsatte han, mens tårer blinket på hans kinn. Familien hadde fått komme tilbake til Jesus, og nå bar de på en sterk nød for sine landsmenn i Spania.

I 2011 reiste jeg for første gang til Spania på leting etter mennesker jeg var blitt kjent med i Sør-Amerika, og andre som jeg var blitt bedt om å lete opp. Der ble det mange sterke møter, hvor noe av den samme nøden ble satt ord på i hjem etter hjem; urolige hjerter, lengsel etter fred og årevis uten kontakt med kirke og evangelisk forkynnelse. «Når kommer du tilbake?» Enkle husmøter hvor Bibelen var blitt åpnet, hadde skapt en trang til å høre mer. Og et håp om at de likevel ikke var forlatt og glemt av sin Gud.

Så fulgte noen år med spredte besøk til Spania med husmøter, bibelkurs og møter med enkeltmennesker. Personlig ble det stadig vanskeligere å reise tilbake til Norge etter hvert besøk. Det var en nød og en virkelighet helt sør i Europa der så utrolig mange mennesker levde uten tilgang på evangelisk forkynnelse og samfunn med andre kristne, som hadde grepet hjertet. Bare i Spania finnes det flere tusen kommuner uten en eneste evangelisk kirke i sin midte.

Slik beskriver Jan Tore Olsen det som skjedde før Misjon Sarepta ble etablert, og det som var utgangspunktet for etableringen. Det var altså en nød og et personlig kall hos Jan Tore som var utgangspunktet, og som gjorde at han tok kontakt med andre for å få hjelp til å realisere kallet og visjonen.

Sondering og etablering

Den første Jan-Tore tok kontakt med, var Hans Bergane, og det skjedde første halvdel av 2014. Også han hadde misjonærbakgrunn fra Bolivia.

Spørsmålet dreidde seg altså om mulighetene for å etablere et evangelisk arbeid i Spania, enten tilknyttet Norsk Luthersk Misjonssamband (NLM) eller som et selvstendig arbeid. Det ble relativt raskt avklart at NLM ikke så for seg å starte et slikt arbeid. Flere ble da kontaktet med tanke på å bli med i styret for en forening som skulle stå ansvarlig for arbeidet. Navnet var tenkt å være Misjon Sarepta, ut fra historien i 1. Kong 17. Sarepta var et navn som ville fungere både på norsk og spansk.

Stiftelsesmøte ble holdt på Hommersåk lørdag 24. mai 2014, og det startet kl 07.30. Lorents Nord-Varhaug var møteleder. Her ble vedtekter utformet og vedtatt, og styre ble valgt. Det ble bestemt at arbeidet skulle starte 1. august, og før den tid var det bare formalia som skulle ordnes. Hans Bergane ble ansatt som daglig leder og Jan-Tore Olsen som leder utland. Hans var på den tiden regionleder i region sørvest av NLM, men hadde sagt opp for flere måneder siden og var på vei ut av stillingen. Jan-Tore hadde sagt opp som lærer på Fjellheim Bibelskole, men ble oppfordret til å omgjøre det til permisjon. Av helsemessige grunner kunne han ikke reise med fly, og med det kunne han ikke dra tilbake til Bolivia som misjonær. Johannes Kleppa ble valgt som styreleder.

Før etableringen av Sarepta var det altså flere ganger kontakt med NLM om arbeid i Sør-Europa, særlig med tanke på at arbeidsinnvandrere til Spania kom fra Sør-Amerika og fra kirker som NLM samarbeidet med. Det var viktig både å få avklart om NLM kunne tenke seg å etablere et slikt arbeid, og å sikre seg at etablering av et slikt arbeid som selvstendig forening/organisasjon ikke ble oppfattet som mistillit eller opprør i forhold til NLM.

Siden undertegnede var påtenkt som formann i Sarepta, var jeg veldig opptatt med dette, og ba om en skikkelig avklaring av dette forholdet. For å være på den sikre siden tok jeg personlig mailkontakt med generalsekretær Øyvind Åsland for å forsikre meg om at dette ikke ble misforstått, og fikk en kort, men svært grei epost tilbake. Der skrev han at vi hadde opptrådt ryddig og greit, og selv om han gjerne ville beholde gode medarbeidere i NLM, ønsket han Guds velsignelse over arbeidet.

Da etableringen av Misjon Sarepta ble gjort kjent, skapte det likevel bølger i forhold til NLM. Det hadde sin hovedgrunn i at informasjonen om dette og den avklaring som var gjort i forhold til NLM, ikke var kommet videre fra administrasjonen. Dessuten tok ikke Sarepta nok høyde for det som viste seg å være sensitivt i forhold til NLM når det gjaldt tidspunktet for og måten etableringen ble gjort kjent på. Etter hvert ble det ordnet opp i dette, senest ved et møte mellom ledelsen i Sarepta og NLM inneværende år.

Sareptas kall, organisering og arbeidsområde

Selv om utgangspunktet for etableringen av Sarepta var slik det her er referert fra Jan-Tore, ble det helt fra starten klart at arbeidet ville spenne videre enn dette. Dette kommer svært tydelig til uttrykk i et over fire sider langt notat som ble laget for å presentere saken for NLM-ledelsen, og som ble overlevert til NLM. Her blir det gjort klart at hovedsatsingen utenom Norge vil være Spania og spansktalende, men det ble pekt på at også Nord-Afrika og muslimer fra Nord-Afrika som arbeidet i Spania, ville være innen målgruppen. Det kunne dessuten være aktuelt med arbeid i Sør-Amerika, slik som bibelkurs. Det siste har senere flere ganger vært omtalt, men har ikke blitt realisert. Det med Nord-Afrika, særlig Marokko og muslimer bosatt i Spania, har en gjort noe med, men nok mindre enn ønsket.

Sareptas vedtekter definerer organisasjonen og arbeidet. Sarepta er ikke oppbygd som en demokratisk organisasjon med foreninger og regioner, men har støttemedlemmer og baserer seg på støtte fra folk som har tillit til arbeidet. Sarepta er organisert som en forening med et i hovedsak selvsupplerende styre, der fire av styrets medlemmer og første varamedlem blir valgt av styret, mens ett medlem og andre varamedlem blir valgt av Landsmøtet som avholdes hvert tredje år. Her blir også årsmelding og regnskap godkjent og arbeidet drøftet, og man syter med det for at det er åpenhet rundt Sareptas arbeid og prioriteringer. Landsmøtet består av Sareptas støttemedlemmer, ikke av utsendinger fra foreninger eller kretser. Styret har altså en sterk posisjon, og det er definert som læreorgan og skal med det bestå av menn som er egnet til den oppgaven. Det siste kan ikke endres, fordi en vil fastholde det bibelske tjenestedelingsprinsippet.

Selv om lag og foreninger ikke har noen organisatorisk plass i Sareptas oppbygging, vil styret gjerne ha slike som kan samles til bønn og hjelpe til med møter og andre oppgaver. Det samme gjelder enkeltpersoner som står med i bønn, arbeid og givertjeneste. Det er hele tiden lagt stor vekt på informasjon om arbeidet og åndelig veiledning. Det ble derfor like fra starten opprettet en webside og fra 2018 utgitt et informasjonsblad, Sareptanytt

Vedtektene definerer Sarepta som evangelisk luthersk, og legger med det Bibelen og de lutherske bekjennelsesskriftene til grunn for forkynnelse og lære. Samtidig sies det at organisasjonen kan samarbeide med «ulike foreninger, organisasjoner, kirkesamfunn og enkeltpersoner» der det er naturlig i de områdene en arbeider. Det å samarbeide med ulike kirkesamfunn har vist seg veldig aktuelt i Spania, der den lutherske kirken er svært liten og knyttet til Missourisynoden. I praksis er det derfor forsamlinger og enkeltpersoner som er baptister eller pinsevenner av ulik valør, en har mest med å gjøre. Filipe Lobo er etnisk spanjol og bibellærer og evangelist for Sarepta, men han er også på frivillig basis biskop, og med det øverste åndelige leder, i den lutherske kirken (IELE).

Vedtektene sier at «Misjon Sarepta skal arbeide for at stadig flere mennesker, både lokalt og på verdensbasis, kan få møte Jesus Kristus til frelse og nytt liv, og ledes inn i Guds ord». Dette blir konkretisert ved å si at «foreningen vil ha base i Norge, men vil ha et særlig fokus på Sør-Europa. Nord-Afrika og Sør-Amerika». Misjon Sarepta ble etablert under mottoet «Ha tro til Gud», og det ble raskt som et slagord at Sarepta skal skape møteplasser mellom folk og Guds ord, særlig der det er lite eller ikke forkynnelse.

I framstillingen av Sareptas formål og arbeidsmåte blir «bønn, bibelundervisning, forkynnelse av Guds ord og diakonalt arbeid» framhevet. Det sies også at «det skal arbeides for å etablere og drive et bibel- og opplæringssenter i Sør-Europa, og en norsk kristen grunnskole i tilknytning til dette». Det siste har så langt lagt på is, men det første er realisert, og det ble helt fra starten arbeidet for det.

Sarepta sitt arbeid startet altså opp 1. august 2014, med kroner null på konto og to tilsette i full stilling. Det har vært flere trosprosjekt i Sareptas korte historie, men dette var trolig det største. Første dag kom den første gaven på kr 1000, og arbeiderne fikk sin lønn. Det så riktignok mørkt ut for desember, men en kristen mann hadde blitt overbevist om at Gud ville han skulle gi en av sine to motorsykler til Sarepta. Denne ble solgt, og lønn var sikret. I januar trengte de en lærer i Kårvikhamn, og Jan-Tore stilte opp og underviste blant annet i strikking, etter et lynkurs hos fruen!

Styret hadde sitt første møte rett etter konstitueringen, og det neste 4. august. Det er interessant å lese referatet fra dette møte. Styret skisserte da arbeidet framover, og det er tydelig at styret ikke hadde tenkt å ligge på latsiden eller at de to tilsette skulle gjøre det. Det er omfattende planer som blir skissert, og det aller meste ble gjennomført. Det skulle satses på forkynnelse, og det ble alt på dette møtet satt i gang et arbeid for å etablere et bibel- og opplæringssenter i Spania – en har brukt litt ulike benevnelser for dette, og omtaler det nå helst som bibelskole og misjonssenter.

I starten betydde også ungdomsleirer på Nordlys ungdomssenter mye, og det ble lagt vekt på å knytte kontakt med ungdom. I 2015 starten man en fast bibelhelg, som også Landsmøtet ble lagt til. Det var også viktig at det raskt kom en del støttemedlemmer og andre faste giver. Fast givertjeneste har hele tiden vært en økonomisk bærebjelke. Det kom også noen større gaver. I flere år har det vært en stor basar på Frøyland forsamlingshus. Det har generelt vært en sunn økonomi, men det trengs økning i gavene for å utvikle arbeidet slik en ønsker.

Fra dag en gikk arbeidet i Norge og i Spania hånd i hånd, og både tilsette og styret var flere turer Spania.

Centro Sarepta – kjøp og drift

Før en kom så langt at en fikk Centro Sarepta, hadde man ungdomsteam, bosenter, bibelkurs og reiste rundt for å få kontakter og møte folk med Guds ord. En ungdomsforening på Nærbø sponset kjøp av bil og bidrog på annet vis.

De ble gjort et omfattende undersøkelsesarbeid for å finne rette stedet og rette eiendommen til et senter. Det ble sett på omtrent 25 tomter, eiendommer og bygninger. Det stedet som til slutt ble til Centro Sarepta, ble tidlig sett på, men det ble vurdert som for dyrt – ca kr 20 millioner.

Dette var opprinnelig en stor jordbrukseiendom, Finca el Romeral, men det var fra 1997 drevet som en diakonal institusjon. Den siste tiden var det noen kommuner på Østlandet sammen med en diakonal stiftelse som drev det fram til 2015. De hadde både bygget nytt og oppgradert eiendommen, slik at bygningen framstod som svært god og godt vedlikeholdt. Det var små endringer som måtte gjøres for Sarepta sitt formål, stort sett skifte ut sykehjemssenger og -madrasser, få dusjkabinett/-forheng og få på plass stoler og bord til klasserom. Senere ble det gjort mer ved å oppgradere badebassenget, foreta energibesparende tiltak, installere aircondition, lydisolering av oppholdsrom og diverse oppussing inne og ut.

Måten Misjon Sarepta fikk Centro Sarepta på, er i seg selv en troshistorie. Det var lagt ut til salg, men det var dårlige tider for salg i Spania på dette tidspunktet. Kommunene som eiet stedet, gav beskjed om at eiendommen skulle selges, og de kunne gå ned til kr 10 millioner. Dette ble omtalt i en lokalavis. Styrets nestleder på den tiden, Andreas Nilsen, driver rorbuutleie i Tromsø, og har i den forbindelse kontakt med en bedrift på Østlandet. Han fikk tilsendt en motordel innpakket i avispapir. Da han hev dette fra seg, oppdaget han at det stod om en eiendom i Spania som skulle selges. Det viste seg å være denne eiendommen. Han tok da umiddelbart kontakt med daglig leder Hans Bergane, og det ble straks etablert kontakt med selger. Dette var i starten av mai 2016.

Etter en del forhandlinger ble det i september 2016 inngått en intensjonsavtale der Sarepta gikk inn med kr 100.000. Avtalen var at dersom Sarepta trakk seg, tilfalt disse pengene selger, men trakk selger seg, skulle Sarepta ha det dobbelte tilbake. Etter hvert kom andre interessenter på banen. Dette ble vi gjort oppmerksom på, og Sarepta fikk plutselig press på seg, og fikk i november endret intensjonsavtalen med tanke på tidsaspektet og økte depositumet til kr 1.1 million. Med det var kjøpet rimelig sikkert. Det viste seg etter hvert at selger la dette presset på Sarepta, fordi de ønsket å selge til oss. For å spare etableringskostnader og senere avgifter ble det besluttet å etablere Centro Sarepta som en spansk stiftelse, ikke et aksjeselskap.

Kjøpet var tenkt finansiert delvis med private lån, gaver, aksjekapital til et selskap opprettet for formålet og banklån på opp mot 50 prosent. Etter hvert viste det seg at ingen banker i Norge eller i Europa ellers vil lånet ut penger til etablering i Spania på dette tidspunktet. Spanske banker var også lukket. Senteret ble med det etablert uten banklån.

I mars 2017 fikk Sarepta nytt press på seg til å avklare kjøpet. Da manglet det kr 3 millioner, men det fikk vi lånt midlertidig av en kristen forretningsmann. Totalt kom kjøpet, investeringer i senteret og etableringskostnader på mellom 11 og 12 millioner kroner. Det meste av finansieringen skjedde ved rente- og avdragsfrie lån på kr 250.000 på minimum fem år. Store deler av gjelden er senere enten omgjort til gaver eller innfridd, slik at gjelden i jubileumsåret er godt under kr 5 millioner.

Nøkler og eiendom ble overtatt 30. mars 2017, senteret ble åpnet for gjester 15. juni - med godkjennelse fra kommunen dagen før, og det ble innviet 28. september - med ordføreren som gjest. Det startet med bibelsommer, fortsatte med ungdomsleir og gikk over til fast undervisning på norsk og spansk fra høsten.

Det er ikke rom her for å følge utviklingen eller skildre dagens aktivitet ved Centro Sarepta. Det må avgrenses til å peke på at det drives et omfattende arbeid med undervisning og forkynnelse, leirer og konferanser, diakonalt arbeid og utreisevirksomhet. Noe av det skjer på norsk og annet på spansk. Centro Sarepta har vært en god møteplass mellom folk og Guds ord, for unge og eldre, for barnefamilier og enslige, for spansktalende og norsktalende – og fra andre deler av Norden. Det er aktivitet og forkynnelse på senteret nesten året rundt.

I forbindelse med etablering av et senter i Spania og hvordan dette skulle gjøres organisatorisk og økonomisk, ble det i januar 2016 nedsatt en arbeidsgruppe med Arild Melberg som leder. Denne gruppen skulle gi styret råd, og styret fulgte de anbefalinger som kom. Når det gikk mot kjøp og etablering av Centro Sarepta ble Arild kalt til å være daglig leder fra 1. august 2016, og med det ble det en kontinuitet som ga god effekt. Senere er det tilsatt folk i det praktiske som kjøkken og renhold, og disse er spansktalende fra området. Det er også tilsett folk i det administrative. Det har dessuten hele tiden vært volontører, og det ble tilsatt folk i diakonale oppgaver. I tillegg kommer evangelister/bibellærere.

Det har også vært arbeidet med å overta den tidligere diakonale institusjonen Betania. Det har vært med tanke på nordmenn i området som har behov for omsorg og pleie i alderdommen, men styret har ikke funnet at det har vært nok oppdrift i Sarepta til dette.

Det har vært ulike ordninger for hvem som har hatt rektoransvaret for bibelskolen/undervisningen ved senteret, men det er nå lagt til daglig leder.

Spania – oppsøkende arbeid og bibelundervisning

Arbeidet rettet mot spansktalende er altså todelt. Noe skjer på senteret og annet skjer rundt om i landet. En hovedgrunn for at Sarepta helt fra starten hadde som mål å opprette et bibelsenter i Spania, var at pastorer og andre kristne i evangeliske sammenhenger sa det er stort behov for kristen opplæring. Dette utelukker ikke at Sarepta kan komme til å opprette egne menigheter/forsamlinger, men i første omgang vil det mer være regelmessig forkynnelse ulike steder der det er en gruppe som ikke har en naturlig tilknytning til en menighet, og ellers støtte eksisterende evangelisk arbeid.

På senteret har det vært en målsetting å ha tre timer regelmessig undervisning på spansk gjennom skoleåret med faste elever og folk som følger undervisningen for perioder, tilsvarende som den norske delen. Etter pandemien har ikke dette lykkes. Derimot har det vært regelmessig digital undervisning, samt leirer og weekender av ulik type. Disse har til tider samlet godt med folk. I tillegg bruker stadig flere menigheter stedet til leirer og konferanser. Noen bruker også senteret til personlig rekreasjon og åndelig fornyelse.

Mye av tiden for de spansktalende arbeiderne brukes til reisevirksomhet rundt om i Spania. De oppsøker da enkeltpersoner til samtale, og man har husmøter. Flere av de man da treffer, går ikke fast i noen kristen forsamling. Noen har kristen bekjennelse og andre ikke, men de har gjerne kristen bakgrunn. Det er en rekke plasser rundt om i hele Spania som blir mer eller mindre regelmessig besøkt, og det betyr mye for de som slik får høre Guds ord.

Man oppsøker også ulike typer kristne konferanser og arrangement for å få kontakt med folk og informere om Sarepta sitt arbeid. Da blir gjerne andaktsboken «Ett er nødvendig» utdelt gratis, og mange tar med takk imot denne. Denne boken oversatte Sarepta til spansk i samarbeid med Dansk Balkanmisjon helt i starten av arbeidet. Tilsvarende har en også arabiske bibler som en deler ut gratis.

Man besøker også noen evangeliske forsamlinger for å støtte og oppmuntre, informere om Sarepta sitt arbeid og invitere til det som skjer på senteret. Det er også noen få forsamlinger der Sarepta nokså regelmessig deltar med forkynnelse.

Det diakonale arbeidet skjer delvis ved at en inviterer folk til aktiviteter på senteret, har leksehjelp i samarbeid med kommunen og støtter annet diakonalt arbeid med praktisk arbeid, bønn og litt økonomi.

Noe av det diakonale arbeidet er rettet mot muslimer, særlig kvinner. Man har også på annet vis prøvd å få kontakt med muslimer i Spania, men det har i liten grad lykkes. Derimot har Sarepta god kontakt med en bokhandler i Marokko som bruker bokhandelen som base for å være teltmakermisjonær. Han og familien har vært på senteret og i Norge, og Sarepta har støttet han økonomisk på ulike måter og i bønn. Det er årlig avslutningsturne for volontører og elever til Marokko. Det har vært et ønske om å få utvikle dette arbeidet.

Det har vært drøftet ulike andre og mer utadrettede måter å nå folk på, men det har i stor grad strandet på ressurser. Det viser seg svært vanskelig å nå etniske spanjoler med evangeliet, og det kreves mye tålmodighet og tillitsskapende kontakt. De fleste evangeliske kristne i Spania er innvandrere, særlig fra Sør-Amerika. Sarepta ha også arbeidet med å få misjonærer og volontører fra Sør-Amerika til Spania, uten at det har lykkes.

Møteplasser – i Norge og Norden

I Norge har det etter hvert blitt tilsatt flere forkynnere i ulike stillingsbrøker, men mye av forkynnervirksomheten baserer seg på ulønnet arbeidskraft. Det samme gjelder mye av det som går på tilrettelegging av arbeidet og regnskapet. Frivillige «kretssekretærer» som tilrettelegger møtevirksomheten lokalt, er svært viktig. Slike er det nå over store deler av landet.

I 2020 ba Hans Bergane om å få slutte som daglig leder for å kunne konsentrere seg om forkynnelse og å legge til rette for stadig flere møteplasser mellom folk og Guds ord. Ole Andreas Meling ble da tilsatt som daglig leder. Han kom fra stillingen som rektor ved Jærtun Lutherske Friskole. Samme året ba også Jan-Tore Olsen om avløsning som leder utland for å være forkynner og bibellærer i Norge og Spania. Andreas Norby ble da tilsatt som leder utland, med bosted i Spania. Han var lærer, og han er spansktalende med bakgrunn fra misjonsarbeid i Bolivia.

Å skape møteplasser mellom mennesker og Guds ord har helt fra starten av vært en hovedsak for Misjon Sarepta. Derfor har det også hele veien vært drevet en omfattende møtevirksomhet i Norge, særlig i bygder der det sjeldent eller nesten aldri kalles sammen til kristne møter. Også i Sverige har Sarepta hatt en god del møter. Noen så at det ville være en stor fordel rent praktisk om arbeiderne hadde bobil. Det resulterte i at Sarepta har fått tre slike, og det gjør arbeidet veldig effektivt, og en kan lett ha møter på plasser der det ville vært vanskelig med overnatting.

Sarepta har mange enkeltmøter rundt omkring i hele landet, ikke minst i Nord-Norge. Det har vært oppimot 1000 for året. Det har vært et mål å få til fast møtevirksomhet på de ulike stedene, og derfor han man stadige flere

sammenhengende møter, møteuker og bibelhelger. Det blir også arrangert kvinneweekender, mannsweekender og ungdomshelger.

I 2017 startet Sarepta med bibelcamping på Holmen leirsted, som eies av Normisjon, i Senja kommune. Denne campen har samlet godt med folk, særlig fra ulike kristne sammenhenger i Nord-Norge, ikke minst barnefamilier. I 2022 startet Sarepta med Sareptasommer i Fyresdal, på et leirsted eiet av pinsevennene i Telemark. Denne leiren har samlet fulle hus, særlig mange barne- og tenåringsfamilier og ungdommer. Her kommer folk fra store deler av landet. I tillegg til omfattende forkynnelse og bibelundervisning har denne campen bidratt godt økonomisk, særlig ved misjonsløp.

I 2022 opprettet Sarepta et lite forlag, Sarepta Medier, særlig med tanke på litteratur som kan være egnet å selge rundt om på møtene. I 2024 startet Sarepta sendinger på TV12 Bedehuskanalen under vignetten «Sareptas krukke». Det har dessuten flere ganger blitt drøftet å etablere en «base Norden» for å styrke arbeidet i Norge og Norden. Dette er enda ikke realisert, men det arbeides med saken.

Det har også komme spørsmål om samarbeid. I 2019 kom det en invitasjon fra Samemisjonen, og det viste seg etter hvert at Landsstyret ønsket sammenslåing, og det ble inngått en intensjonsavtale om det. Etter mye debatt, særlig internt i Samemisjonen, avvist Landsmøtet i organisasjonen avtalen og vedtok å fortsette som egen organisasjon.

-Gjennom møtevirksomheten i Norden har mennesker også møtt kallet til å være med å bære evangeliet sørover i Europa og inn i Nord-Afrika. «Ha tro til Gud!» Den evige, trofaste, klippefaste Gud. Han som vil at alle mennesker skal få høre, og finne hvile og håp i alt det som Jesus har gjort til frelse og fremtid for oss. Ha tro til Ham! oppsummerer Jan-Tore Olsen en presentasjon av Misjon Sarepta.

Johannes Kleppa